

БЕРТЬЄ Давид Соломонович (справж.- Ліфшиць; 19(31). 05. 1882, м-ко Літин, нині смт Вінн. обл. — 16. 05. 1950, Київ) — скрипаль, диригент, педагог. Заслужений діяч мистецтв УРСР (1938), засл. проф. УРСР (1932). Закін. Варшав. муз. інститут (1901; кл. скрипки С.

Барцевича), С.-Петербур. консерваторію (1904; кл. Л. Ауера). Композицію вивчав у М. Соколова. Від 1904 — скрипаль, згодом концертмейстер симф. оркестру О. Шереметьєва в С.-Петербурзі. Від 1918 — концертмейстер і диригент Держ. симф. оркестру ім. М. Лисенка (Київ). Від 1920 — викладач, від 1922 — проф. Київ. консерваторії. Від 1925 — керівник симф. оркестру та оперної студії Київ. муз. технікуму. 1925–28 — організатор і керівник (разом із М. Радзієвським) симф. гуртка при Муз. товаристві ім. М. Леонтовича. 1926–30 — один з організаторів «Симфансу», 1934–41 — диригент симф. оркестру Київ. консерваторії, з яким виконував твори В. Косенка, Л. Ревуцького, Б. Лятошинського та ін. Виступав у складі фортепіан. «професорського» тріо (разом з Г. Беклемішевим та С. Вільконським). Редагував скрипкові твори М. Лисенка, М. Коляди, К. Домінчена. Серед учнів — О. Пархоменко, Д. Шейнін, А. Штерн, І. Паїн.

Рекомендована література

1. Едельштейн Г. Слово про вчителя // *Музика*. 1982. № 5.

І. Д. Гамкало

Бібліографічний опис:

Бертьє Давид Соломонович / І. Д. Гамкало // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-39502>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).